

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cl. Viri Valerii Andreae Desselii In Academia Lovaniensi
Professoris Regii Erotemata Juris Canonici**

Andreas, Valerius

Coloniae, 1697

IX. De Apostatis & reiterantibus Baptisma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62934)

manæ unitate deficiat. Itaque omnis hæreticus est schismaticus; sed non è contra omnis schismaticus est hæreticus, quamvis postea schismaticus ferè incidat in hæresim aliquam. Unde eodem ordine habendi schismatici, quo hæretici, iisdemque pœnis sunt obnoxii.

*e. un. h. e.
in c. lac.
Pamel.
in Epist.
55. D.
Cypr.*

Quid censes de ordinatis à Schismaticis?

Ordinationes hujusmodi esse irritas atque inanes; & à schismatico ordinatum protinus ab officio repellendum esse, nisi legitime cum eo fuerit dispensatum. Ergò ordinatus à schismatico manet quidem ipso jure suspensus ab officio & usu Ordinis, tenet verò Ordo sic susceptus: quia Ordines per se subsunt & imprimunt characterem.

*e. i. h. e.
c. 2. eod.
Hostien.
in Summa. h. e.*

(Cum Auctor Titulos quosdam omiserit, n. 4. lubuit istos ex Andrea Vallensis Prof. Lovaniensis Paratitulis Decretalium sup- plere.)

De Apostatis & Reiterantibus baptismum.

TIT. IX.

Apostatarum sacrilegum quoque nomen

R

men

l. 4. C. de
Apostat.

men est, & Apostasia gravissimum
crimen, in ipsum Deum principaliter
tendes. Imò Apostata in eo de-
teriores hæreticis sunt, quia fidem
semel in baptismo susceptam, non in
parte, ut hæretici sed in totum dese-
rant, additur de Reiterantibus bap-
tismum, quia & hi velut apostata
sunt, dum à priori baptismo recedunt
per ejus reiterationem.

l. 1. 2. &
3. C. eod.

Quid est Apostata, & quid Apostasia?

Apostata Græcis idem est, qui Latini
desertor seu rebellis vel etiam
transfuga, ut qui à Principe vel dno
suo ad hostes transit seu fugit: & Apo-
stasia idem est, quod rebellio seu deser-
tio, à Græco ἀποστασία, id est deficio, vel
desero. Hic verò pressius sumitur Apo-
stata, pro eo, qui temerariè recedit à la-
tu fidei, vel obedientiæ, aut Religioni,
quam semel professus est. Diciturque
Apostata, quasi retrò stans sive abiectus,
ut ex D. August. refert Gratianus, &
Apostasia significat ejusmodi temerari-
um recessum; quanquam hæc allusio
potius sit ad nomen, quàm origo no-
minis.

• can. Nō
observa.
tis xxvi.
2. 7.

Quotupliciter sumitur Apostata?
Nomen Apostatæ tripliciter hoc

co sumitur I. Pro eo, qui deserit susce-
 ptam semel à se fidem Christianam, &
 transit ad Judaismum, Paganismum,
 aut Mahomeri impietatem; diciturque
 Apostata perfidiæ vel renegatus, de
 quo loquitur tex. Differtque ab Hære-
 tico, qua is tantum ex parte deficit à fi-
 de Catholica. Apostata verò ex toto: à
 Pagano autem differt, quòd is contra-
 dicat fidei, quam nullo modo ante sus-
 cepit, Apostata verò repugnet fidei,
 quam antè reipsâ fuit professus: à Ju-
 dæo distinguitur, quod is contradicat
 fidei, quam in typis, figuris & umbris
 antè tenuit. II. Dicitur Apostata, qui
 Monasticam Religionem; & III. Qui
 susceptum ordinem sacrum deserit. Sed
 & IV. Est genus Apostatarum, eorum
 scilicet, qui superioris vel Ecclesiæ
 præcepta transgrediuntur. *c. si quis*
2. & c. illud 4. sup. de Majorit. & obed.
 vide Gloss, & Panor. *ad c. i. h. t. latè Me-*
noch. De arbitr. iud. quest. lib. 2. cap. 6.
casu 546. & Mascard. De Probat. concl.
112.

incan.
Non po-
rest 2. q.
7.
can. fin.
Dist. 50.
can.
Quan-
tumlibet
Dist. 47.
can. Bea-
tus III.
q. 4.

Qua est pœna Apostatarum?

Diversimodè autem Apostatæ à Ju-
 re coercentur. Primò publicatione bo-
 R 2 no.

imum
 cipali-
 eo de-
 a fidem
 non in
 m defe-
 us bap-
 postata
 no rece-
 fasin?
 qui Lati-
 el etiam
 vel duco
 : & Apo-
 seu deser-
 eficio, vel
 itur Apo-
 edit à la-
 religionis,
 Diciturque
 e abicis,
 anus, &
 di temer-
 hæc alloq-
 n origo no
 Apostata
 itor hoc

l. c. 3. & norum, non extantibus propinquis,
4. c. eod. Jus præterea testandi vel testimonii
 dicendi, vel succedendi non habent,
d. l. 3. C. iploque Jure sunt infames, & qui alteri
eod. can. Apostasie autor fuerit, cum cum di-
 spendio fortunarum etiam capite pu-
Non po- niendum consuerunt Theodos. & Va-
rest 2. q. 7. lentin. Insuper Apostatae Reli-
can. alie- gionis mancipandi sunt carceribus,
ni 2. q. 7. donec desertum Religionis habitum
d. can. resumpserint, & deprehensi in crimine,
Beatus qui scilicet deserto ordine clericali &
can. si habitu in Apostasia tanquam laici
quis in q. conversantur, post trinam quidem mo-
4. nitionem, si clericus fuerit primæ con-
Impp. suræ, sacri verò ordinis apostata ipso
l. 5. C. jure, ut communius obtinuit, vel post
eod. unam saltem monitionem, amittunt
 privilegium clericale, *c. r. h. t. junctio.*
e pen. h. t. *Inaudientia 25. & c. Contingit. 45. inf. de*
sent. excomm. Quod accipe de privilegio
 canonis, *si quis suadente XVII. q. 4. Et*
 propterea in eos manum injiciunt
 non incidunt in dicti canonis excom-
 municationem. vid. Panorm. *in d. c. 1.*
h. t. Bern. Diaz. in Pract. Crim. Canonica
cap. 142. & Covarr. Pract. quest. cap. 3.
num. 2.

Quomodo praevenienda Apostasia, ejusve suspicio?

Ut verò in Religiosis, seu Regularibus Apostasiae cesseret suspicio, mandat Conc. Trid. Sess. 25. cap. 19. ut nemo Regularis, cujuscunque facultatis vigore, transferatur ad laxiorem Religionem, neve habitum Religionis suae occultè ferat, sed publicè. Et cap. 4. ejusdem Sess. vetat, ne Regulares à suis recedant conventibus, etiam prae-textu ad superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missi aut vocati fuerint. Statuitque, ut, qui sine praedicto mandato, in scriptis obrento, repertus fuerit, ab Ordinariis locorum, tanquam desertor sui Instituti, puniatur. Nihil autem inibi definit de transitu ad aequè arctam vel arctiorem Regulam: Sed extat eà dere Constitutio Pii V. ann. 1569 quam refert, * quâ rescindit & abrogat omnes facultates, praeter jus commune concessas, recipiendi vel retinendi Religiosos alterius ordinis, etiam laxioris. Refert ibidem & aliam Pii IV. Constitutionem, quâ facultatem summi Pœnitentiarum restrinxerat, statueratque, ne ex causis, etiam piis, facultatem standi extra monasterium

* Azor. 7.
p. Moral.
Instit lib.
12. c. 14.

• p. 2. V.
Monach.
§. 8. 9.
& 10.

* h. 2. n.
7. 8. 9.

• eos,
quos
dist. 4.

concederet, citra consensum superiorum; & alia, quæ ibid. videre licet. Aliarum præterea Constitutionum extravagantium, huc spectantium, meminit Zerola. Sunt autem Religiosi fugitivi quotannis requirendi & retrahendi in claustra, ex *Constit. Greg. IX. c. fin. sup. de Regularib.* Quid verò de ejusmodi statutum sit, cum in Gallia edictis Regiis, tum in Belgio Caroli V. edicto, dato *Bruxellis 1535.* vid. apud Zyp. ubi etiam refert, * quid statuerit Gregor. XIII. de bonis cum Apostatarum, tum aliorum Religiosorum, extra monasterium, morientium. Cæterum causa Apostatarum & Regularium, extra monasteria sua vagantium, Pius V. ad sedem Apostolicam revocavit, P. Martini in *VII. Decret. Lib. 3. t. 7. c. 2.*

Qua est pœna reiterationis baptismi
Secundum Canones Clerici deponuntur, laici verò excommunicantur, nec ad ordines admittuntur. c. qui alios. dist. 51 C. qui in qualibet. 10 q. 7. c. 1. verum secundum leges rebaptizati & rebaptizato scienter, id est, non ignorantibus hoc esse prohibitum, sed de solo malo in reiterationem baptismi contentientibus pœna imponitur capite

lis. l. 2. *C. ne sanct. baptism. iter.* Episcopi
etiam illicita usurpatione, sanctitatem
Baptismaris geminantes sacerdotio de-
stituti legitimis pœnis subjiciuntur. * l. 1. *C.*
ne sanct. baptism.

De his, qui filios occiderunt. *iter.*

TIT. X.

Superioribus Titulis vidimus de iis
criminibus, quæ principaliter in
Deum committuntur: consequenter
videndum est de illis, quæ principa-
liter tendunt ad læsionem proximi,
quibusque aut corpus & vita proximi
læditur, aut pudicitia thorulve
offenditur, aut res & bona proximi
exteriora attrectantur, & violantur.
Primi generis est homicidium, &
inter homicidiorum genera gravif-
simum, quod in filios sive descen-
dentes & in parentes, seu ascendentes
committitur, diciturque generali
nomine *Parricidium*; & adeo grave
est, ut Quintilianus in Declamatio-
nibus omnium scelerum maximum
appelleret; & Solon interrogatus, cur
nullam Legem in parricidas tulisset,
responderit, non expectasse se tale
scelus unquam potuisse committi.

R 4

Qui-